

<http://www.luju.ro/candidat-la-siij-cu-condamnare-la-cedo-procurorul-nicolae-adelin-mihaila-candidat-pentru-un-post-de-executie-la-siij-a-adus-romaniei-o-condamnare-la-cedo-pentru-instrumentarea-unui-dosar-de-traffic-de-droguri-bazat-pe-instigarile-unui-politist-agentul-de-p>

CANDIDAT LA SIIJ CU CONDAMNARE LA CEDO – Procurorul Nicolae Adelin Mihaila, candidat pentru un post de executie la SIIJ, a adus Romaniei o condamnare la CEDO pentru instrumentarea unui dosar de trafic de droguri bazat pe instigarile unui politist: „Agentul de politie i-a telefonat de mai multe ori sa intrebe despre vanzarea de droguri... E greu de inteles clar baza pe care a fost organizata operatiunea sub acoperire si daca autoritatile au avut motive intemeiate sa o instige” (Document)

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 13.05.2019 18:13

Lumea Justitiei prezinta in premiera o pata din trecutul profesional al **procurorului Nicolae Adelin Mihaila de la Parchetul de pe langa Tribunalul Buzau**, unul dintre cei 6 magistrati care candideaza pentru un post de executie in Sectia pentru investigarea infractiunilor din justitie – condusa de **procurorul Gheorghe Stan (foto)**. Este vorba despre condamnarea Statului roman de catre CEDO in cauza Patrascu contra Romaniei, din 2017, in care judecatorii europeni au acordat daune de **2.900 de euro din cauza unui dosar instrumentat de catre procurorul Nicolae Adelin Mihaila**.

Dupa cum Luju.ro a relatat deja, in afara de Adelin Mihaila la SIIJ mai candideaza Codruta Simona Chindea, Silviu Vasile Ciocoiu, Aurelia Enache, Adina Petrescu si Lucian Sorin Stanescu ([click aici pentru a citi](#)).

In ceea ce-l priveste pe Adelin Mihaila, trebuie sa spunem ca el este procurorul care in 2007 (pe vremea cand activa la DIICOT Buzau) i-a facut dosar de trafic de droguri unui tanar, Alex Fabian Patrascu, obtinand un an mai tarziu condamnarea acestuia la 6 ani de inchisoare cu executare. Sentinta pronuntata de Tribunalul Buzau a fost confirmata de catre Curtea de Apel Ploiesti, Inalta Curte de Casatie si Justitie respingand recursul lui Patrascu. Problema este ca – asa cum puteti citi in hotararea CEDO atasata la finalul articolului – **dosarul s-a bazat pe instigarile unui politist sub acoperire, la domiciliul inculpatului nefiind gasite stupefiante**.

Curtea Europeana a Drepturilor Omului a condamnat Statul roman la plata celor 2.900 de euro catre Fabian Patrascu, instanta constatand incalcarea art. 6 alin. 1 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil. Patrascu solicitase daune morale in valoare de 900.000 de euro.

Iata prevederea din Conventia EDO invocata:

„Orice persoana are dreptul la judecarea cauzei sale in mod echitabil, in mod public si in termen rezonabil, de catre o instanta independenta si impartiala, instituita de lege, care va hotari fie asupra incalcarii drepturilor si obligatiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricarei acuzatii in materie penala indreptate impotriva sa. Hotararea trebuie sa fie pronuntata in mod public, dar accesul in sala de sedinta poate fi interzis presei si publicului pe intreaga durata a procesului sau a unei parti a acestuia, in interesul moralitatii, al ordinii publice ori al securitatii nationale intr-o societate democratica, atunci cand interesele minorilor sau protectia vietii private a partilor la proces o impun, sau in masura considerata absolut necesara de catre instanta cand, in imprejurari speciale, publicitatea ar fi de natura sa aduca atingere intereselor justitiei”.

Pe baza hotararii CEDO din 14 februarie 2017 (hotarare ramasa definitiva pe 14 mai 2017), Alex Fabian Patrascu a depus la Tribunalul Buzau cerere de revizuire a condamnarii primite in 2008, in **cauza nr. 5836/114/2008**. Urmatorul termen din dosarul privind cererea de revizuire (purtand **nr. 3295/114/2017**) a fost stabilit pentru data de marti, 14 mai 2019.

Prezentam cele mai importante fragmente din hotararea CEDO:

„(i) Testul de fond privind instigarea

31. Atunci cand este sesizata pe motiv de instigare, Curtea va incerca, in prima faza, sa stabileasca daca infractiunea s-ar fi comis fara interventia autoritatilor. Definitia pentru instigare data de Curte in hotararea *Ramanauskas (...)* este urmatoarea:

„Instigarea de catre politie are loc atunci cand ofiterii implicati – fie membri ai fortelor de ordine, fie persoane care actioneaza in baza ordinului acestora – nu se limiteaza la a investiga activitatea infractionala intr-un mod in principal pasiv, ci exercita o anumita influenta asupra subiectului astfel incat sa il instige la savarsirea unei infractiuni care altfel nu ar fi fost savarsita, cu scopul de a face posibila stabilirea infractiunii, si anume de a oferi probe si de a incepe urmarirea penala [...].”

32. Pentru a decide daca investigatia a fost „in principal pasiva”, Curtea va examina motivele aflate la baza operatiunii sub acoperire si conduita autoritatilor care au desfasurat-o. Se va baza, de asemenea, pe faptul daca existau suspiciuni obiective ca reclamantul fusese implicat in activitatea infractionala sau era predispus sa savarseasca o infractiune (...). Astfel, Curtea a formulat cerinta ca orice informatie preliminara cu privire la preexistenta intentiei infractionale sa fie verificabila (...).

33. In acest sens, Curtea a subliniat in hotararea Teixeira de Castro (...) faptul ca autoritatile nationale nu par sa fi avut motive intemeiate sa-l suspecteze pe reclamant de implicare anterioara in traficul de droguri, deoarece acesta nu avea antecedente penale, nefiind inceputa nicio cercetare prealabila cu privire la acesta, iar drogurile nu se aflau la domiciliul sau, reclamantul obtinandu-le de la o alta persoana.

34. In afara de cele mentionate mai sus, cele ce urmeaza pot fi considerate, de asemenea, in functie de circumstantele unei cauze date, ca indicand o activitate infractionala preexistenta: familiaritatea demonstrata a reclamantului cu preturile curente ale drogurilor si capacitatea de a obtine droguri in scurt timp (...) si castigul sau pecuniar in urma tranzactiei (...).

35. Strans legat de criteriul suspiciunilor obiective se afla problema momentului in care autoritatile au lansat operatiunea sub acoperire, adica daca investigatorii sub acoperire doar „s-au alaturat” actelor infractionale sau le-au instigat. Acolo unde autoritatile sustin ca au actionat in baza informatiilor primite de la o persoana particulara, Curtea face distinctie intre o plangere individuala si informatii provenind de la un colaborator sau de la un informator al politiei (...). Acestia din urma ar prezenta riscul semnificativ de a-si extinde rolul la cel de agenti instigatori, cu posibila incalcare a art. 6 § 1 din Conventie, daca ar participa la o operatiune controlata de politie. Prin urmare, este esential, in fiecare caz, sa se stabileasca daca fapta penala era deja in curs in momentul in care sursa a inceput sa colaboreze cu politia (...).

(ii) Procedura cu privire la invocarea instigarii

36. Cu exceptia posibila a hotararii Teixeira de Castro (...), acolo unde Curtea a constatat ca existau motive suficiente pentru a stabili inscenarea pe baza testului de fond, ca regula generala Curtea va examina si modul in care instantele nationale au tratat plangerea reclamantului pe motiv de instigare. De fapt, conform jurisprudentei actuale, Curtea considera ca aspectul procedural este o parte necesara a examinarii plangerii impotriva unui agent instigator (...).

37. In plus, in cauzele in care lipsa de informatii divulgate in dosar sau controversa interpretarii de catre parti a evenimentelor impiedica Curtea sa stabileasca cu suficienta certitudine daca reclamantul a fost supus instigarii de catre politie, aspectul procedural ar putea deveni decisiv (...).

38. Examinand procedurile urmate de instantele nationale, Curtea a avut in vedere rezultatul potential al unei plangeri pe motiv de instigare (...). In acest scop, a retinut ca urmarirea penala trebuie sa demonstreze ca nu a existat o instigare, cu conditia ca cele sustinute de intimat sa nu fie in intregime de nedovedit. In lipsa oricarei dovezi de acest fel, este in sarcina autoritatilor judecatoresti sa examineze faptele in cauza si sa faca pasii necesari pentru a descoperi adevarul stabilind daca a existat o instigare. In cazul in care constata ca a existat, acestea trebuie sa traga concluzii in conformitate cu Conventia (...).

39. Curtea a retinut ca, atunci cand un inculpat sustine ca a existat o instigare pentru a comite o infractiune, instantele penale trebuie sa efectueze o examinare atenta a materialului de urmarire penala, intrucat pentru ca procesul sa fie echitabil in sensul art. 6 § 1 din Conventie, probele obtinute ca urmare a instigarii din partea politiei trebuie excluse. Aceasta abordare este valabila in special in cazul unei operatiuni a politiei care a avut loc in lipsa unui cadru legal satisfacator sau a unor garantii adecvate (...).

40. Oricare ar fi procedura pe care o aplica instantele nationale, Curtea cere ca aceasta sa fie contradictorie, ampla, cuprinzatoare si concluziva in problema inscenarii. In ceea ce priveste principiile procedurii contradictorii si a egalitatii armelor, Curtea a constatat ca aceste garantii sunt indispensabile pentru a stabili existenta unui agent instigator, mai ales atunci cand nu exista o divulgare a informatiei de catre autoritatile de ancheta (...). Domeniul de aplicare al controlului jurisdictional trebuie sa cuprinda motivele organizarii operatiunii sub acoperire, masura implicarii politiei in infractiune, si natura oricarei instigari sau presiuni la care a fost supus reclamantul. Astfel, s-a constatat ca procedura pentru excluderea de probe satisface aceste criterii (...).

41. Ca regula generala, Curtea va cere ca investigatorilor sub acoperire si altor martori care pot depune marturie in privinta instigarii sa fie audiatii in instanta si supusi intrebarilor de catre aparare, sau cel putin sa fie oferite motive rezonabile daca nu s-a actionat astfel (...).

b) Aplicarea acestor principii in prezenta cauza

42. Din principiile generale expuse mai sus reiese ca prima chestiune de examinat de catre Curte cu privire la exceptia de instigare este daca agentii statului care desfasoara activitatea sub acoperire raman in limitele unui comportament „in esenta pasiv” sau il depasesc, actionand ca agenti instigatori. In abordarea acestei chestiuni, Curtea va aplica testul de fond privind instigarea stabilit mai sus, pct. 31-35. Capacitatea sa de a face o constatare de fond cu privire la acest aspect va depinde totusi daca actele aflate la dosar contin informatii suficiente cu privire la activitatile sub acoperire care preceda infractiunea, in special detaliile intalnirilor dintre agentii statului si reclamant inainte de aplicarea testului. In cazul in care testul de fond nu este concludent din cauza lipsei de informatii la dosar, Curtea va trece la al doilea pas al examinarii, evaluand procedura prin care motivul instigarii a fost stabilit de instantele nationale in lumina criteriilor enuntate mai sus, pct. s 36-41.

43. Apeland la argumentele prezentate in cauza in ceea ce priveste testul de fond, Curtea observa ca partile nu au fost de acord cu privire la faptul daca autoritatile au desfasurat ancheta in cazul reclamantului intr-un mod pasiv in esenta. Si anume, partile aveau puncte de vedere diferite cu privire la rolul investigatorului sub acoperire in actiunea reclamantului ca intermediar in vanzarea de droguri si la existenta unor suspiciuni obiective ca reclamantul era predispus la traficul de droguri inainte de organizarea operatiunii sub acoperire.

44. Curtea observa ca in conformitate cu raportul politiei din 1 martie 2007 (...), reclamantul a fost abordat prima data de un ofiter de politie sub acoperire in scopul de a verifica informatia ca ar putea fi traficant de droguri. Cu toate acestea, nici raportul mentionat mai sus, nici autorizarea de utilizare a unui investigator sub acoperire emisa la 18 aprilie 2007 (...), nu ofera mai multe detalii cu privire la informatia pe care autoritatile o aveau cu privire la pretinsa implicarea a reclamantului in traficul de droguri si la modul in care acea informatie fusese dobandita de politie – prin intermediul unei persoane particulare sau din surse ale politiei.

45. Curtea noteaza, de asemenea, ca reclamantul nu avea antecedente penale si ca niciodata nu fusesera gasite droguri in posesia sa, inainte sau in timpul operatiunii sub acoperire (...).

46. In plus, Curtea noteaza ca agentul de politie l-a contactat initial pe reclamant si apoi i-a telefonat de mai multe ori sa intrebe despre vanzarea de droguri (...). Cu toate acestea, rezulta din rapoartele de la 1 martie si 14 aprilie 2007 ca reclamantul afirmase ca putea obtine droguri, promisese ca il va suna pe X (n.r. politistul sub acoperire) si ulterior facuse acest lucru, intrebandu-l daca era interesat sa cumpere. In aceste conditii, amploarea insistentei politiei nu poate fi masurata pe baza documentelor din dosar (...).

47. Avand in vedere cele de mai sus, este greu de inteles in mod clar baza pe care a fost organizata operatiunea sub acoperire si daca autoritatile au avut motive intemeiate sa o instige. Curtea va trece, prin urmare, la al doilea pas al evaluarii sale si va examina daca reclamantul era in masura sa ridice efectiv problema instigarii in cadrul procedurilor nationale, si va evalua modul in care instantele nationale s-au ocupat de motivul cererii sale.

48. Guvernul a sustinut, printre altele, ca procedurile in ansamblu, inclusiv modul in care fusesera obtinute probele, fusesera echitabile si ca instantele oferisera o interpretare detaliata a probelor si explicasera temeinic deciziile finale (...).

49. Curtea observa ca, in speta, instanta de fond se confruntase cu motivul invocat de reclamant privind instigarea, o acuzatie care nu era cu totul improbabila (a se vedea mai sus pct. 44-46). In consecinta, instanta nationala era obligata sa ia masurile necesare pentru a descoperi adevarul, tinand cont de sarcina probei care ii revenea urmaririi penale pentru a dovedi ca nu existase o instigare. Ar fi trebuit, prin urmare, sa verifice, evaluand informatiile aflate la dosarul cauzei si, la nevoie, reexaminand materialele relevante referitoare la operatiunea sub acoperire, si audiind functionarii si celelalte persoane implicate, care era baza suspiciunii autoritatilor cu privire la faptul ca reclamantul ar fi putut fi implicat in traficul de droguri. In acest sens, Curtea observa ca instantele nationale nu au verificat declaratia inclusa in raportul preliminar din 1 martie 2007 potrivit careia politia detinea informatii privind implicarea reclamantului in traficul de droguri. Acest fapt ar fi ajutat la clarificarea motivelor organizarii operatiunii sub acoperire, mai precis daca autoritatile au actionat in baza informatiilor primite de la o persoana particulara si, prin urmare, au surprins o infractiune in forma continuata, sau daca informatia fusese culeasa in mod direct de catre politie, aceasta din urma riscand a-si extinde rolul la cel de agent instigator (a se vedea mai sus pct. 35).

50. Curtea mai observa ca X a depus marturie in fata instantelor nationale si ca i se oferise reclamantului ocazia ca X sa fie interogat. Cu toate acestea, intrebarile adresate de reprezentantul reclamantului, prin care urmare sa stabileasca daca operatiunea sub acoperire fusese autorizata in contextul unei anchete in curs si, prin urmare, daca existau suspiciuni anterioare cu privire la reclamant, au fost respinse de instantele nationale (...). In acest context, declaratia lui X nu a oferit clarificarile necesare cu privire la afirmatiile reclamantului privind instigarea de catre politie. Elemente cum ar fi faptul ca reclamantul a fost contactat mai intai de catre X care il intrebase daca ar putea sa obtina droguri, sau faptul ca acest contact initial avusese loc inainte ca operatiunea sub acoperire sa fi fost autorizata oficial, nu au fost analizate de instantele nationale. Acestea nu au luat in considerare nici lipsa de antecedente penale a reclamantului, faptul ca niciun drog nu era in posesia sa si nici chestiunea daca reclamantul ar fi obtinut un castig financiar din tranzactie.

51. Curtea observa, de asemenea, ca tranzactia a avut loc dupa cateva luni de la contactul initial dintre reclamant si ofiterul sub acoperire si ca, intre timp, ofiterul il cautase de mai multe ori pe reclamant sa intrebe daca obtinuse drogurile (...). In acest context, pentru a hotari cu privire la motivul inscenarii, poate ca ar fi fost necesar ca instantele nationale sa incerce, de asemenea, sa precizeze amploarea insistentei investigatorului sub acoperire.

52. Curtea observa, in cele din urma, ca – exceptand declaratiile date in instanta de catre partile in proces – condamnarea reclamantului a fost in intregime fondata pe probele stranse in cadrul operatiunii sub acoperire, mai exact rapoartele politiei, transcrierile conversatiilor telefonice interceptate in care X stabilea detaliile vanzarii si inregistrările ambientale ale discutiilor dintre X si C.A.O. (n.r. Adrian Ovidiu Ciuraru, condamnat in dosarul lui Patrascu pentru complicitate la trafic de droguri) (...).

53. In concluzie, desi constienta de importanta si complexitatea sarcinii agentilor implicati in investigatie, Curtea considera, avand in vedere cele de mai sus, ca instantele nationale nu au anchetat in mod adecvat acuuzatiile de inscenare. Pentru aceste motive, procesul reclamantului a fost privat de caracterul echitabil impus la art. 6 din Conventie.

Prin urmare, a fost incalcat art. 6 § 1 din Conventie”.

[* Cititi aici decizia integrala a CEDO in cauza Patrascu impotriva Romaniei \(dosar nr. 7600/09\)](#)